

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/67/EÚ**z 15. mája 2014****o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Voľný pohyb pracovníkov, sloboda usadiť sa a sloboda poskytovať služby patria k základným zásadám vnútorného trhu v Únii zakotveným v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Vykonávanie uvedených zásad Únia ďalej rozvíja s cieľom zaručiť rovnaké podmienky pre podniky a dodržiavanie práv pracovníkov.
- (2) Sloboda poskytovať služby zahŕňa právo podnikov poskytovať služby v inom členskom štáte, do ktorého môžu dočasne vyslať svojich pracovníkov, aby tu poskytovali tieto služby. Na účel vyslania pracovníkov je nevyhnutné odlišovať túto slobodu od voľného pohybu pracovníkov, ktorým sa každému občanovi udeľuje právo slobodne sa presťahovať do iného členského štátu za prácou a usadiť sa tam na tento účel a ktorý ich chráni pred diskrimináciou, pokiaľ ide o zamestnanie, odmeňovanie a ostatné pracovné podmienky v porovnaní so štátnymi príslušníkmi daného členského štátu.
- (3) S ohľadom na pracovníkov dočasne vyslaných na účely poskytovania služieb v inom členskom štáte ako v tom, kde bežne vykonávajú svoju prácu, sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽⁴⁾ stanovuje základ jasne definovaných pracovných podmienok, ktoré musí dodržiavať poskytovateľ služieb v členskom štáte, do ktorého sa vysielanie uskutočňuje, aby príslušným pracovníkom zabezpečil minimálnu ochranu.
- (4) Všetky opatrenia zavedené touto smernicou by mali byť odôvodnené a primerané, aby nevytvárali administratívnu záťaž a neobmedzovali potenciál podnikov, najmä malých a stredných podnikov (MSP) vytvárať nové pracovné miesta, pričom by mali zároveň chrániť vyslaných pracovníkov.
- (5) Aby sa zabezpečil súlad so smernicou 96/71/ES bez toho, aby došlo k zbytočnému administratívne zaťaženiu poskytovateľov služieb, je nevyhnutné, aby sa skutkové okolnosti uvedené v ustanoveniach o identifikácii skutočného vysielania a predchádzaní zneužívaniu a obchádzaniu tejto smernice považovali za orientačné a neúplné. Nemala by predovšetkým existovať požiadavka, aby bola v každom prípade vyslania splnená každá z týchto skutkových okolností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 15.11.2012, s. 61.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 17, 19.1.2013, s. 67.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

- (6) Bez ohľadu na skutočnosť, že posúdenie orientačných skutkových okolností sa prispôsobí každému osobitnému prípadu, pričom sa zohľadnia osobitosti situácie, situácie, ktoré predstavujú rovnaké skutkové okolnosti by nemali viesť k rôznemu právnemu posúdeniu alebo hodnoteniu príslušných orgánov v rôznych členských štátoch.
- (7) Aby sa predišlo a zabránilo zneužívaniu a obchádzaniu platných predpisov zo strany podnikov formou nečestného alebo podvodného využívania slobody poskytovať služby zakotvenej v ZFEÚ a/alebo uplatňovania smernice 96/71/ES, ako aj v záujme boja proti takémuto konaniu, by sa malo zlepšiť uplatňovanie pojmu vyslanie a jeho monitorovanie a na úrovni Únie by sa mali stanoviť jednotnejšie skutkové okolnosti, ktoré by uľahčili spoločný výklad.
- (8) Preto je potrebné, aby základné faktické prvky charakterizujúce dočasnú povahu vlastnú pojmu vysielanie a podmienku, že zamestnávateľ je skutočne usadený v členskom štáte, z ktorého sa vysielanie uskutočňuje, posudzoval príslušný orgán hostiteľského členského štátu a v prípade potreby v úzkej spolupráci s členským štátom usadenia.
- (9) Pri posudzovaní veľkosti obratu realizovaného podnikom v členskom štáte usadenia na určenie toho, či tento podnik skutočne vykonáva iné podstatné činnosti, než čisto vnútorné riadenie a/alebo administratívne činnosti, by príslušné orgány mali zohľadňovať rozdiely v kúpnej sile mien.
- (10) Prvky stanovené v tejto smernici týkajúce sa vykonávania a monitorovania vysielania môžu tiež pomôcť príslušným orgánom pri identifikácii pracovníkov, ktorí sú fiktívne označení za samostatne zárobkovo činné osoby. Podľa smernice 96/71/ES je príslušné vymedzenie pojmu pracovník to, ktoré sa uplatňuje v zmysle právnych predpisov členského štátu, do ktorého je pracovník vyslaný. Ďalšie objasnenie a zlepšenie monitorovania vysielania zo strany príslušných orgánov by zvýšilo právnu istotu a poskytlo užitočný nástroj prispievajúci k účinnému boju proti falošnej samostatnej zárobkovej činnosti, a zabezpečeniu toho, aby vyslaní pracovníci neboli falošne deklarovaní ako samostatne zárobkovo činné osoby, a tým by pomohlo predchádzaniu, vyhybaniu sa a boju proti zneužívaniu uplatniteľných predpisov.
- (11) V prípade, ak nejde o stav skutočného vyslania a vzniká konflikt zákonov, by sa mali primerane zohľadňovať ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾ („Rím I“) alebo Rímsky dohovor ⁽²⁾, ktoré sú zamerané na zabezpečenie toho, aby zamestnanci neboli zbavení ochrany, ktorú im poskytujú ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou alebo od ktorých sa možno odchyliť len v ich prospech. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby existovali ustanovenia na dostatočnú ochranu pracovníkov, ktorí nie sú skutočne vyslaní.
- (12) Neexistencia potvrdenia o uplatniteľných právnych predpisoch sociálneho zabezpečenia uvedených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ môže byť známkou toho, že situácia by nemala byť charakterizovaná ako dočasné vyslanie do iného členského štátu ako toho, v ktorom dotknutý pracovník zvyčajne pracuje v rámci poskytovania služieb.
- (13) Rovnako ako v prípade smernice 96/71/ES, ani touto smernicou by nemalo byť dotknuté uplatňovanie nariadenia (ES) č. 883/2004 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽⁴⁾.
- (14) V ZFEÚ sa výslovne uznáva rešpektovanie rozmanitosti vnútroštátnych systémov pracovnoprávných vzťahov, ako aj autonómia sociálnych partnerov.
- (15) V mnohých členských štátoch zohrávajú sociálni partneri dôležitú úlohu pri vysielaní pracovníkov na účely poskytovania služieb, keďže môžu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou alternatívne alebo súbežne stanoviť rozličné úrovne platných minimálnych mzdových taríf. Sociálni partneri by mali komunikovať a informovať o týchto úrovniach.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Rímsky dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky otvorený na podpis v Ríme dňa 19. júna 1980 (80/934/EHS) (Ú. v. ES L 266, 9.10.1980, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

- (16) Primerané a účinné vykonávanie a presadzovanie sú kľúčovými prvkami pri ochrane práv vyslaných pracovníkov a pri zabezpečovaní rovnakých podmienok pre poskytovateľov služieb, zatiaľ čo nedostatočné presadzovanie oslabuje účinnosť predpisov Únie uplatniteľných v tejto oblasti. Preto je nevyhnutná úzka spolupráca medzi Komisiou a členskými štátmi, a v prípade potreby regionálnymi a miestnymi orgánmi bez toho, aby sa v tejto súvislosti zanedbala dôležitá úloha inšpektorátov práce a sociálnych partnerov. V tomto ohľade je základom vzájomná dôvera, duch spolupráce, trvalý dialóg a vzájomné porozumenie.
- (17) Účinné postupy monitorovania v členských štátoch majú nezastupiteľný význam pre presadzovanie smernice 96/71/ES a tejto smernice a mali by sa preto zaviesť v celej únii.
- (18) Ťažkosti v prístupe k informáciám o pracovných podmienkach sú často dôvodom, pre ktorý poskytovatelia služieb nedodržiavajú pravidlá. Členské štáty by mali preto zabezpečiť, aby boli takéto informácie všeobecne prístupné, nesploplatené a aby k nim bol zabezpečený účinný prístup, a to nielen poskytovateľom služieb z iných členských štátov, ale aj príslušným vyslaným pracovníkom.
- (19) Ak sú pracovné podmienky stanovené v kolektívnych zmluvách, ktoré boli vyhlásené za všeobecne platné, členské štáty by mali zabezpečiť, s dodržaním autonómie sociálnych partnerov, aby boli tieto kolektívne zmluvy všeobecne dostupné prístupným a transparentným spôsobom.
- (20) Aby sa zlepšil prístup k informáciám, v členských štátoch by sa mal určiť jediný zdroj informácií. Každý členský štát by mal v súlade s normami týkajúcimi sa dostupnosti webových stránok zriadiť jednotnú oficiálnu vnútroštátnu webovú stránku, ako aj ďalšie vhodné komunikačné prostriedky. Jednotná oficiálna vnútroštátna webová stránka by mala ako minimum, byť vo forme internetového portálu a mala by slúžiť ako brána alebo hlavný vstupný bod a mala by poskytovať jasne a presne odkazy na relevantné zdroje informácií, ako aj stručné informácie o obsahu internetových stránok a uvedených odkazoch. Takéto webové stránky by mali zahŕňať najmä všetky webové stránky zriadené v súlade s právnymi predpismi Únie na účely propagácie podnikania a/alebo rozvoja cezhraničného poskytovania služieb. Hostiteľské členské štáty by mali poskytovať informácie o obdobiach stanovených v ich vnútroštátnom práve, počas ktorých musia poskytovatelia služieb uchovávať dokumenty po období vyslania.
- (21) Vyslaní pracovníci by mali mať právo získať od hostiteľského členského štátu všeobecné informácie o vnútroštátnom práve a/alebo praxi, ktoré sa nich uplatňujú.
- (22) Administratívna spolupráca a vzájomná pomoc medzi členskými štátmi by mali byť v súlade s predpismi o ochrane osobných údajov stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a v súlade s vnútroštátnymi predpismi o ochrane údajov na vykonávanie právnych predpisov Únie. So zreteľom na administratívnu spoluprácu prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (ďalej len „IMI“), by mala byť tiež v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012⁽³⁾.
- (23) S cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie hmotnoprávných pravidiel týkajúcich sa pracovných podmienok, ktoré sa majú dodržiavať v súvislosti s vyslanými pracovníkmi, a monitorovať ich dodržiavanie, by členské štáty mali uplatňovať len určité administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia voči podnikom, ktoré vysielajú pracovníkov v rámci poskytovania služieb. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie možno takéto požiadavky a opatrenia odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, ktoré zahŕňajú účinnú ochranu práv pracovníkov, a to za predpokladu, že sú primerané na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a neprekračujú rámec toho, čo je potrebné na jeho dosiahnutie. Takéto požiadavky a opatrenia sa môžu uložiť len za predpokladu, že príslušné orgány nemôžu vykonávať svoju dozornú úlohu účinne bez požadovaných informácií a/alebo ak by menej reštriktívne opatrenia nezabezpečili dosiahnutie cieľov vnútroštátnych kontrolných opatrení, ktoré sa pokladajú za nevyhnutné.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov a o voľnom pohybe takých údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001/ES z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1).

- (24) Poskytovateľ služieb by mal zabezpečiť, aby totožnosť vyslaných pracovníkov uvedených vo vyhlásení poskytovateľa služieb s cieľom umožniť faktickú kontrolu na pracovisku, bola overiteľná príslušnými orgánmi počas obdobia trvania vyslania.
- (25) Poskytovateľ služieb usadený v inom členskom štáte by mal informovať príslušné orgány v hostiteľskom členskom štáte bez zbytočného odkladu o akýchkoľvek významných zmenách informácií uvedených vo vyhlásení poskytovateľa služieb na umožnenie faktických kontrol na pracovisku.
- (26) Povinnosť oznamovať administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia Komisie by nemala predstavovať proces udeľovania povolenia *ex ante*.
- (27) Na účely zabezpečenia lepšieho a jednotnejšieho uplatňovania smernice 96/71/ES, ako aj jej presadzovania v praxi, a aby sa v najvyššej možnej miere zredukovali rozdiely v úrovni uplatňovania a presadzovania v Únii, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa na ich území vykonávali účinné a primerané inšpekcie, a tak prispieť okrem iného k boju proti nelegálnej práci v kontexte vysielania, tiež pri zohľadnení iných zákonných iniciatív na lepšie riešenie tejto otázky.
- (28) Členské štáty by mali v prípade potreby poskytovať v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou podniku, v ktorom sa vykonala inšpekcia, dokument vystavený v nadväznosti na inšpekciu alebo kontrolu.
- (29) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol k dispozícii dostatočný počet pracovníkov so zručnosťami a kvalifikáciami potrebnými na to, aby boli inšpekcie efektívne a aby bolo možné bez zbytočného odkladu reagovať na žiadosti o informácie, ako je stanovené v tejto smernici, hostiteľského členského štátu alebo členského štátu usadenia.
- (30) Inšpektoráty práce, sociálni partneri a iné monitorovacie subjekty sú v tomto ohľade najdôležitejšie a mali by aj naďalej zohrávať túto rozhodujúcu úlohu.
- (31) S cieľom flexibilne pristupovať k rozmanitosti trhov práce a systémov pracovnoprávných vzťahov môžu niektoré pracovné podmienky vyslaných pracovníkov výnimočne monitorovať aj sociálni partneri a/alebo iní účastníci a/alebo subjekty za predpokladu, že príslušným osobám ponúkajú rovnocennú úroveň ochrany a že uvedené monitorovanie vykonávajú nediskriminačným a objektívnym spôsobom.
- (32) Subjekty vykonávajúce inšpekcie a iné príslušné subjekty členských štátov, ktorých činnosť je zameraná na monitorovanie a presadzovanie, by mali spolupracovať a vymieňať si informácie, ako sa stanovuje v príslušnom práve, s cieľom overovať dodržiavanie predpisov uplatniteľných na vyslaných pracovníkov.
- (33) Členské štáty sa vyzývajú konkrétne k tomu, aby zaujali integrovanejší prístup k inšpekciám práce. Rovnako by sa mala preskúmať potreba vyvinutia spoločných noriem s cieľom zaviesť porovnateľné metódy, postupy a minimálne normy na úrovni Únie. Vytvorenie spoločných noriem by však nemalo členským štátom brániť v ich úsilí účinne bojovať proti nelegálnej práci.
- (34) V záujme uľahčenia presadzovania smernice 96/71/ES a zabezpečenia jej účinnejšieho uplatňovania by sa mal zaviesť účinný mechanizmus, prostredníctvom ktorého môžu vyslaní pracovníci podávať sťažnosti alebo sa zúčastniť konania buď priamo, alebo s ich súhlasom prostredníctvom príslušnej určenej tretej strany, ktorou je napríklad odborová organizácia alebo iné združenie ako aj spoločné inštitúcie sociálnych partnerov. Tým by nemali byť dotknuté vnútroštátne procesné pravidlá týkajúce sa zastupovania a obhajoby na súdoch a právomoci a iné práva odborových organizácií a iných zástupcov zamestnancov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou.
- (35) S cieľom zabezpečiť, aby sa vyslaným pracovníkom zaplatila riadna mzda, a za predpokladu, že osobitné príplatky súvisiace s vyslaním sa pokladajú za súčasť minimálnych mzdových taríf, by sa takéto príplatky mali strhnúť zo mzdy len vtedy, ak je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, kolektívnych zmluvách a/alebo ak je to praxou hostiteľského členského štátu.

- (36) Dodržiavanie uplatniteľných pravidiel v oblasti vysielania pracovníkov v praxi a účinná ochrana práv pracovníkov v tejto súvislosti sú predmetom osobitného záujmu v subdodávateľských reťazcoch a mali by sa zabezpečiť prostredníctvom primeraných opatrení v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo postupmi a v súlade s právom Únie. K takýmto opatreniam môže patriť dobrovoľné zavedenie mechanizmu priamej subdodávateľskej zodpovednosti po konzultácii s príslušnými sociálnymi partnermi, a to dodatočne k zodpovednosti zamestnávateľa alebo namiesto nej, pokiaľ ide o akékoľvek nevyplatené čisté mzdy zodpovedajúce minimálnym mzdovým tarifám a/alebo príspevkom, ktoré sa majú vyplatiť do spoločných fondov alebo inštitúciám sociálnych partnerov, ktoré sú upravené zákonom alebo kolektívnymi zmluvami, pokiaľ sa na ne vzťahuje článok 3 ods. 1 smernice 96/71/ES. Členské štáty však môžu vo vnútroštátnom práve stanoviť na nediskriminačnom a proporcionálnom základe prísnejšie pravidlá zodpovednosti alebo ísť nad rámec uvedených postupov.
- (37) Členské štáty, ktoré zaviedli opatrenia na zabezpečenie súladu s platnými pravidlami v subdodávateľských reťazcoch, by mali mať možnosť stanoviť, že (sub)dodávateľ by nemal niesť zodpovednosť pri špecifických okolnostiach alebo že zodpovednosť môže byť obmedzená v prípadoch, keď uvedený (sub)dodávateľ prijal povinnosti náležitej starostlivosti. Tieto opatrenia by sa mali vymedziť vo vnútroštátnom práve, pričom by sa mali zohľadniť špecifické podmienky v dotknutom členskom štáte, a môžu zahŕňať okrem iného opatrenia, ktoré prijal dodávateľ v súvislosti s dokumentáciou súladu s administratívnymi požiadavkami a kontrolnými opatreniami s cieľom zabezpečiť účinné monitorovanie dodržiavania platných predpisov o vysielaní pracovníkov.
- (38) Keďže členské štáty majú naďalej mnohé ťažkosti pri vymáhaní cezhraničných administratívnych sankcií a/alebo pokút, je potrebné sa zamerať na vzájomné uznávanie administratívnych sankcií a/alebo pokút.
- (39) Rozdiely medzi systémami vymáhania uložených administratívnych sankcií a/alebo pokút v cezhraničných situáciách v členských štátoch ohrozujú riadne fungovanie vnútorného trhu a môžu sťažiť, ak nie znemožniť snahu o zabezpečenie rovnocennej úrovne ochrany vyslaných pracovníkov v celej Únii.
- (40) Účinné presadzovanie hmotnoprávných predpisov o vysielaní pracovníkov na účely poskytovania služieb by sa malo zabezpečiť osobitnými opatreniami zameranými na cezhraničné presadzovanie uložených peňažných administratívnych sankcií a/alebo pokút. Aproximácia právnych predpisov členských štátov v tejto oblasti je preto základným predpokladom na zabezpečenie vyššej, rovnocennejšej a porovnateľnejšej ochrany nevyhnutnej na riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (41) Prijatím spoločných pravidiel, ktoré stanovujú poskytovanie vzájomnej pomoci a podpory pri presadzovaní opatrení a uhrádzaní súvisiacich nákladov, ako aj prijatím jednotných požiadaviek na oznamovanie rozhodnutí týkajúcich sa uložených administratívnych sankcií a/alebo pokút za nedodržanie smernice 96/71/ES, ako aj tejto smernice, by sa malo vyriešiť viacero praktických problémov pri cezhraničnom presadzovaní takýchto rozhodnutí a malo by sa zabezpečiť lepšie oznamovanie a presadzovanie takýchto rozhodnutí vydaných iným členským štátom.
- (42) Ak sa zistí, že poskytovateľ služieb nie je v skutočnosti usadený v členskom štáte usadenia alebo že adresa alebo iné údaje o spoločnosti sú falošné, príslušné orgány by nemali konanie zastaviť z formálnych dôvodov, ale danú vec ďalej prešetriť a pokúsiť sa zistiť totožnosť fyzickej alebo právnickej osoby zodpovednej za príslušné vyslanie.
- (43) Uznávanie rozhodnutí, ktorými sa ukladá administratívna sankcia a/alebo pokuta, a žiadosti o vymáhanie takejto sankcie a/alebo pokuty by sa mali zakladať na zásade vzájomnej dôvery. Dôvody neuznania alebo zamietnutia vymáhania administratívnej sankcie a/alebo pokuty by sa preto mali obmedziť na najnutnejšie minimum.
- (44) Zavedenie jednotnejších pravidiel v súvislosti s cezhraničným vymáhaním administratívnych sankcií a/alebo pokút a potrebu väčšieho počtu spoločných kritérií pre účinnejšie následné postupy v prípade nezaplatenia pokút, by nemali mať žiadny vplyv na právomoci členských štátov rozhodovať o svojich systémoch sankcií a pokút alebo opatrení na ich vymáhanie, ktoré majú k dispozícii vo svojom vnútroštátnom práve. Preto sa nástroj umožňujúci vymáhanie alebo uplatňovanie takýchto sankcií a/alebo pokút môže podľa potreby a s ohľadom na vnútroštátne právo a/alebo postupy dožiadaného členského štátu doplniť a sprevádzať alebo nahradiť titulom umožňujúcim jeho vymáhanie alebo uplatňovanie v dožiadanom členskom štáte.

- (45) Jednoduchšie pravidlá by nemali mať účinok zmeny alebo úpravy povinnosti dodržiavať základné práva a slobody obžalovaných, ako aj základné právne zásady, ktoré sa na nich vzťahujú, zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ), ako je napríklad právo na vypočutie, právo na účinný prostriedok nápravy, právo na spravodlivý proces alebo zásada *ne bis in idem*.
- (46) Cieľom tejto smernice nie je zavedenie harmonizovaných pravidiel pre súdnu spoluprácu, súdnu právomoc alebo uznávanie a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných záležitostiach, ani úprava platných právnych predpisov.
- (47) Členské štáty by mali v prípade nesplnenia povinností stanovených v tejto smernici prijať vhodné opatrenia vrátane administratívnych a súdnych postupov a mali by ustanoviť účinné, odrádzajúce a primerané sankcie za akékoľvek porušenie povinností podľa tejto smernice.
- (48) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, konkrétne ochranu osobných údajov (článok 8), slobodnú voľbu povolania a právo na prácu (článok 15), slobodu podnikania (článok 16), právo na kolektívne vyjednávanie a kolektívne akcie (článok 28), spravodlivé a primerané pracovné podmienky (článok 31), právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces (článok 47), prezumpcia nevinoty a právo na obhajobu (článok 48) a právo nebyť stíhaný alebo potrestaný dvakrát za ten istý trestný čin (*ne bis in idem*) (článok 50) a musia sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (49) Aby bolo možné lepšie a jednoduchšie uplatňovať smernicu 96/71/ES, je vhodné stanoviť systém elektronickej výmeny informácií, ktorým sa uľahčí administratívna spolupráca, a príslušné orgány by mali v čo najväčšej miere využívať systém IMI. Tým by sa však nemalo zabrániť uplatňovaniu existujúcich a budúcich bilaterálnych zmlúv alebo dohôd týkajúcich sa administratívnej spolupráce a vzájomnej pomoci.
- (50) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanoviť spoločný rámec súboru vhodných ustanovení, opatrení a kontrolných mechanizmov potrebných pre lepšie a jednoduchšie vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie smernice 96/71/ES v praxi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.
- (51) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 a stanovisko poskytol 19. júla 2012 ⁽¹⁾,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica stanovuje spoločný rámec súboru príslušných ustanovení, opatrení a kontrolných mechanizmov potrebných na lepšie a jednoduchšie vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie smernice 96/71/ES v praxi vrátane opatrení na predchádzanie a postihovanie akéhokoľvek zneužívania alebo obchádzania uplatniteľných pravidiel a bez toho, aby tým bol dotknutý rozsah pôsobnosti smernice 96/71/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 29.1.2013, s. 4.

Cieľom tejto smernice je zaručiť dodržiavanie primeranej úrovne ochrany práv pracovníkov vyslaných na účely cezhraničného poskytovania služieb, najmä presadzovanie pracovných podmienok, ktoré sa uplatňujú v členskom štáte, v ktorom sa má poskytnúť služba v súlade s článkom 3 smernice 96/71/ES, rovnako ako podporiť fungovanie vnútorného trhu a zároveň uľahčiť výkon slobody poskytovania služieb pre poskytovateľov služieb a podporovať spravodlivú hospodársku súťaž medzi poskytovateľmi služieb a tak podporovať fungovanie vnútorného trhu.

2. Túto smernicu nijakým spôsobom neovplyvňuje výkon základných práv uznaných v členských štátoch alebo na úrovni Únie vrátane práva na štrajk alebo slobody štrajkovať alebo prijímať iné opatrenia spadajúce do rozsahu pôsobnosti systémov pracovnoprávných vzťahov v členských štátoch v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou. Touto smernicou nie je tiež dotknuté právo vyjednávať, uzatvárať a presadzovať kolektívne zmluvy ani právo na kolektívne akcie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

- a) „príslušný orgán“ je orgán alebo subjekt, medzi ktoré môže patriť styčný(-é) úrad(-y) uvedený(-é) v článku 4 smernice 96/71/ES, určený členským štátom, aby vykonával funkcie stanovené v smernici 96/71/ES a tejto smernici;
- b) „žiadajúci orgán“ je príslušný orgán členského štátu, ktorý žiada o pomoc, informácie, oznámenie skutočností alebo vymáhanie sankcie a/alebo pokuty uvedenej v kapitole VI;
- c) „dožiadaný orgán“ je príslušný orgán členského štátu, ktorému je určená žiadosť o pomoc, informácie, oznámenie skutočností alebo vymáhanie sankcie a/alebo pokuty podľa kapitoly VI.

Článok 3

Príslušné orgány a styčné úrady

Na účely tejto smernice členské štáty v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou ustanovia jeden alebo viac príslušných orgánov, ku ktorým môže(-u) patriť styčný(-é) úrad(-y) podľa článku 4 smernice 96/71/ES. Členské štáty pri určovaní svojich príslušných orgánov náležite zohľadnia potrebu ochrany údajov v rámci výmeny informácií a zákonné práva fyzických a právnických osôb, ktoré môžu byť dotknuté. Členské štáty naďalej nesú konečnú zodpovednosť za zabezpečenie ochrany údajov a zákonných práv dotknutých osôb a zavedú v tejto súvislosti vhodné mechanizmy.

Členské štáty oznámia kontaktné údaje príslušných orgánov Komisii a ostatným členským štátom. Komisia uverejňuje a pravidelne aktualizuje zoznam príslušných orgánov a styčných úradov.

Ostatné členské štáty a inštitúcie Únie rešpektujú rozhodnutie členského štátu o príslušných orgánoch.

Článok 4

Identifikácia skutočného vyslania a predchádzanie zneužitiu a obchádzaniu

1. Na účely vykonávania, uplatňovania a presadzovania smernice 96/71/ES vykonávajú príslušné orgány celkové posúdenie všetkých skutkových okolností, ktoré sa považujú za potrebné, a to najmä tých, ktoré sú stanovené v odsekoch 2 a 3 tohto článku. Ich cieľom je pomôcť príslušným orgánom pri vykonávaní previerok a kontrol a tiež vtedy, ak majú dôvod domnievať sa, že príslušný pracovník nemôže byť kvalifikovaný ako vyslaný pracovník podľa smernice 96/71/ES. Tieto skutkové okolnosti sú orientačnými faktormi v rámci celkového posúdenia, ktoré sa má vykonať a nemožno ich preto posudzovať oddelene.

2. Aby sa zistilo, či podnik skutočne vykonáva iné podstatné činnosti, než čisto vnútorné riadenie a/alebo administratívne činnosti, príslušné orgány vykonajú celkové posúdenie všetkých skutkových okolností, ktoré sú charakteristické pre činnosti, ktoré vykonáva podnik v členskom štáte usadenia a prípadne v hostiteľskom členskom štáte, pričom zohľadnia širší časový rámec. Môže ísť predovšetkým o takéto okolnosti:

- a) miesto, v ktorom má podnik registrované sídlo a správu, v ktorom využíva kancelárske priestory, v ktorom platí dane a príspevky do systému sociálneho zabezpečenia a v ktorom má prípadne v súlade s vnútroštátnymi právom povolenie vykonávať profesijnú činnosť alebo v ktorom je registrovaným členom obchodnej komory alebo profesijného subjektu;
- b) miesto, na ktorom sa prijímajú vyslaní pracovníci, a miesto, z ktorého sú vysielaní;
- c) právo uplatniteľné na zmluvy, ktoré podnik uzatvára so svojimi zamestnancami na jednej strane a so svojimi klientmi na strane druhej;
- d) miesto, v ktorom podnik vykonáva svoju hlavnú podnikateľskú činnosť a v ktorom zamestnáva administratívnych pracovníkov;
- e) počet zrealizovaných zmlúv a/alebo výška obratu uskutočneného v členskom štáte, v ktorom je podnik usadený, s ohľadom na osobitnú situáciu o. i. novozaložených podnikov a MSP.

3. S cieľom posúdiť, či vyslaný pracovník dočasne vykonáva svoju prácu v inom členskom štáte než je štát, v ktorom zvyčajne pracuje, mali by sa preskúmať všetky skutkové okolnosti, ktoré charakterizujú takú prácu a situáciu pracovníka. Môže ísť predovšetkým o takéto okolnosti:

- a) práca sa vykonáva po obmedzený čas v inom členskom štáte;
- b) dátum začiatku vyslania;
- c) pracovník sa vysielá do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom alebo z ktorého vyslaný zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu podľa nariadenia (ES) č. 593/2008 (Rím I) a/alebo Rímskeho dohovoru;
- d) vyslaný pracovník sa po ukončení práce alebo poskytovania služieb, na účely ktorých bol vyslaný, vracia do členského štátu, z ktorého je vyslaný, alebo má v tomto členskom štáte pokračovať v práci;
- e) povaha činností;
- f) skutočnosť, či dopravu, stravu alebo ubytovanie poskytuje alebo náklady na ne prepláca zamestnávateľ, ktorý pracovníka vysielá, a ak áno, akým spôsobom sa poskytuje alebo akou metódou sa preplácajú náklady;
- g) všetky predchádzajúce obdobia, počas ktorých bolo pracovné miesto predtým obsadené tým istým alebo iným (vyslaným) pracovníkom.

4. Nesplnenie jednej alebo viacerých skutkových okolností stanovených v odsekoch 2 a 3 automaticky nevyklučuje, že ide o situáciu, ktorá sa charakterizuje ako vyslanie. Posúdenie týchto okolností sa prispôsobí každému osobitnému prípadu, pričom sa zohľadnia osobitosti situácie.

5. Okolnosti uvedené v tomto článku použité príslušnými orgánmi v rámci celkového posúdenia situácie ako skutočného vyslania môžu byť tiež zohľadnené na určenie toho, či sa na osobu vzťahuje platné vymedzenie pojmu pracovník v súlade s článkom 2 ods. 2 smernice 96/71/ES. Členské štáty by sa mali okrem iného riadiť skutočnosťami týkajúcimi sa výkonu práce, podriadenosti a odmeny pracovníka bez ohľadu na to, ako je vzťah charakterizovaný podľa akékoľvek dojednania, zmluvného či nezmluvného, na ktorom sa mohli dohodnúť zmluvné strany.

KAPITOLA II

PRÍSTUP K INFORMÁCIÁM

Článok 5

Lepší prístup k informáciám

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby informácie o pracovných podmienkach podľa článku 3 smernice 96/71/ES, ktoré majú uplatňovať a dodržiavať poskytovatelia služieb, boli všeobecne bezplatne prístupné jasným, transparentným, zrozumiteľným a ľahko dostupným spôsobom na diaľku a prostredníctvom elektronických prostriedkov, a to vo formátoch a v súlade s normami pre prístupnosť webových stránok, ktoré zaručujú prístup osobám so zdravotným postihnutím, a tiež s cieľom zaručiť, aby styčné úrady alebo iné príslušné vnútroštátne orgány uvedené v článku 4 smernice 96/71/ES mohli účinne vykonávať svoje úlohy.
2. V záujme zabezpečenia ďalšieho zlepšenia v prístupe k informáciám členské štáty:
 - a) na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke a inými vhodnými prostriedkami podrobne a užívateľsky ústretovým spôsobom a v prístupnom formáte zrozumiteľne uvedú, ktoré pracovné podmienky a/alebo časti ich vnútroštátneho a/alebo regionálneho práva sa majú uplatňovať na pracovníkov vyslaných na ich územie;
 - b) prijímajú potrebné opatrenia s cieľom všeobecne sprístupniť na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke a akýmkoľvek inými vhodnými prostriedkami informácie o tom, ktoré kolektívne zmluvy sú uplatniteľné a na koho sú uplatniteľné a aké pracovné podmienky musia uplatňovať poskytovatelia služieb z iných členských štátov v súlade so smernicou 96/71/ES vrátane, ak je to možné, odkazov na existujúce webové stránky a iné kontaktné miesta, najmä na príslušných sociálnych partnerov;
 - c) tieto informácie sprístupňujú pracovníkom a poskytovateľom služieb bezplatne v úradnom jazyku (úradných jazykoch) hostiteľského členského štátu a v najvýznamnejších jazykoch, pri zohľadnení požiadaviek na svojom pracovnom trhu, pričom voľba zostáva na hostiteľskom členskom štáte. Uvedené informácie sa sprístupňujú, pokiaľ možno, vo forme letáku, v ktorom sa uvádzajú základné uplatniteľné pracovné podmienky, vrátane popisu postupu podávania sťažností a na základe žiadosti vo formátoch, ktoré sú prístupné pre osoby so zdravotným postihnutím; ďalšie podrobné informácie o pracovných a sociálnych podmienkach uplatniteľných na vyslaných pracovníkov vrátane bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sa jednoducho a zdarma sprístupnia;
 - d) zlepšujú prístupnosť a zrozumiteľnosť relevantných informácií, najmä informácií poskytovaných na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke uvedenej v písmene a);
 - e) určujú kontaktnú osobu v rámci styčného úradu, ktorá je poverená vybavovaním žiadostí o informácie;
 - f) aktualizujú informácie uvedené v prehľadoch o jednotlivých krajinách.
3. Komisia aj naďalej podporuje členské štáty v oblasti prístupu k informáciám.
4. Ak sú pracovné podmienky uvedené v článku 3 smernice 96/71/ES v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, zvyklosťami a postupmi vrátane dodržiavania autonómie sociálnych partnerov stanovené v kolektívnych zmluvách podľa článku 3 ods. 1 a 8 uvedenej smernice, členské štáty zabezpečia, aby tieto podmienky boli poskytovateľom služieb z iných členských štátov a vyslaným pracovníkom k dispozícii prístupným a transparentným spôsobom, a v tejto súvislosti sa usilujú o účasť sociálnych partnerov. Príslušné informácie by sa mali týkať najmä rôznych minimálnych mzdových taríf a ich zložiek, metód výpočtu splatných odmien a prípadne kritérií klasifikácie do rôznych mzdových kategórií.
5. Členské štáty uvedú orgány a subjekty, na ktoré sa môžu pracovníci a podniky obrátiť s cieľom získať všeobecné informácie o vnútroštátnom práve a praxi, ktoré sa nich uplatňujú na území týchto členských štátov, pokiaľ ide o ich práva a povinnosti.

KAPITOLA III

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 6

Vzájomná pomoc – všeobecné zásady

1. Členské štáty úzko spolupracujú a navzájom si poskytujú pomoc bez zbytočného odkladu s cieľom uľahčiť vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie tejto smernice a smernice 96/71/ES v praxi.
2. Spolupráca členských štátov spočíva predovšetkým vo vybavovaní odôvodnených žiadostí príslušných orgánov o poskytnutie informácií a vykonávaní kontrol, inšpekcií a prešetrovaní v súvislosti s prípadmi vyslania pracovníkov uvedených v článku 1 ods. 3 smernice 96/71/ES vrátane prešetrovania akéhokoľvek nedodržania alebo zneužitia uplatniteľných pravidiel vysielania pracovníkov. Žiadosti o informácie zahŕňajú informácie týkajúce sa možného vymáhania administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámenie rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty uvedenej v kapitole VI.
3. Spolupráca členských štátov môže zahŕňať aj zasielanie a doručovanie dokumentov.
4. S cieľom vybaviť žiadosť príslušných orgánov v inom členskom štáte o pomoc členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb usadení na ich území poskytli ich príslušným orgánom všetky informácie potrebné na vykonávanie dohľadu nad ich činnosťami v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi. V prípade, ak nie sú poskytnuté tieto informácie, členské štáty prijímajú vhodné opatrenia.
5. V prípade ťažkostí s vyhovením žiadosti o informácie alebo s vykonávaním kontrol, inšpekcií alebo šetrení dotknutý členský štát bezodkladne informuje žiadajúci členský štát s cieľom nájsť riešenie.

V prípade akýchkoľvek pretrvávajúcich problémov v oblasti výmeny informácií alebo trvalého odmietania poskytovať informácie sa informuje Komisia, v prípade potreby prostredníctvom systému IMI, ktorá prijme príslušné opatrenia.

6. Členské štáty poskytujú informácie požadované inými členskými štátmi alebo Komisiou elektronickými prostriedkami v týchto časových lehotách:

- a) v naliehavých prípadoch vyžadujúcich si nahliadnutie do registrov, ako napríklad potvrdenia registrácie DPH na účel overenia usadenia sa v inom členskom štáte: čo najskôr a najviac do dvoch pracovných dní od prijatia žiadosti.

V žiadosti sa jasne uvedie dôvod naliehavosti vrátane určitých podrobností, ktoré odôvodňujú túto naliehavosť;

- b) v prípade všetkých ostatných žiadostí o informácie, najviac do 25 pracovných dní od prijatia žiadosti, pokiaľ sa vzájomnou dohodou medzi členskými štátmi neodsúhlasí kratšia lehota.

7. Členské štáty zabezpečujú, aby do registrov, v ktorých sú zapísaní poskytovatelia služieb a do ktorých môžu nahliadať príslušné orgány na ich území, mohli za rovnakých podmienok nahliadať aj rovnocenné príslušné orgány iných členských štátov na účely vykonávania tejto smernice a smernice 96/71/ES, pokiaľ členské štáty zaradili tieto registre do systému IMI.

8. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie, ktoré si vymieňajú subjekty uvedené v článku 2 písm. a) alebo ktoré sú týmto subjektom poskytované, používali iba v súvislosti so záležitosťou, resp. záležitosťami, pre ktoré sa o tieto informácie žiadalo.

9. Vzájomná administratívna spolupráca a pomoc sa poskytuje bezplatne.

10. Žiadosť o informácie nebráni príslušným orgánom v tom, aby prijali opatrenia v súlade s príslušným vnútroštátnym právom Únie s cieľom vyšetrovania a predchádzania údajným porušeniam smernice 96/71/ES alebo tejto smernice.

Článok 7

Úloha členských štátov v rámci administratívnej spolupráce

1. V súlade so zásadami stanovenými v článkoch 4 a 5 smernice 96/71/ES počas obdobia vyslania pracovníka do iného členského štátu sú za inšpekciu pracovných podmienok, ktoré sa majú dodržiavať podľa smernice 96/71/ES, zodpovedné orgány hostiteľského členského štátu v prípade potreby v spolupráci so zodpovednými orgánmi členského štátu usadenia.
2. Členský štát, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, vykonáva aj naďalej monitorovanie, kontrolu a prijíma potrebné opatrenia dohľadu a vynučovacie opatrenia v súlade so svojim vnútroštátnym právom, praxou a administratívnymi postupmi, pokiaľ ide o pracovníkov vyslaných do iného členského štátu.
3. Členský štát, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, poskytuje členskému štátu, do ktorého je pracovník vyslaný, pomoc s cieľom zabezpečiť splnenie podmienok uplatniteľných v súlade so smernicou 96/71/ES a touto smernicou. Uvedenou povinnosťou sa nijakým spôsobom neznižujú možnosti členského štátu, do ktorého sa pracovník vysiela, monitorovať, vykonávať kontrolu alebo prijímať všetky nevyhnutné opatrenia dohľadu alebo vynučovacie opatrenia v súlade s touto smernicou a smernicou 96/71/ES.
4. V prípade, že existujú skutočnosti, ktoré svedčia o možných nezrovnalostiach, členský štát, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, z vlastnej iniciatívy bezodkladne oznamuje dotknutému členskému štátu všetky významné informácie.
5. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu tiež požiadať príslušné orgány členského štátu usadenia v prípade každého poskytnutia služieb alebo poskytovateľa služieb, aby poskytli informácie o zákonnosti usadenia poskytovateľa služieb, jeho dobrého správania a absencie akéhokoľvek porušenia uplatniteľných pravidiel. Príslušné orgány členského štátu usadenia poskytujú tieto informácie v súlade s článkom 6.
6. Povinnosti ustanovené v tomto článku nemôžu viesť k vzniku povinnosti členského štátu usadenia vykonávať skutkové previerky a kontroly na území hostiteľského členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba. Takéto previerky a kontroly môžu v prípade potreby vykonávať orgány hostiteľského členského štátu z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie príslušných orgánov členského štátu usadenia v súlade s článkom 10 a v medziach právomocí dohľadu, ktoré sú stanovené vnútroštátnym právom, praxou a administratívnymi postupmi hostiteľského členského štátu a ktoré sú v súlade s právom Únie.

Článok 8

Sprievodné opatrenia

1. Členské štáty prijímajú s pomocou Komisie sprievodné opatrenia na rozvoj, uľahčenie a podporu výmen medzi úradníkmi zodpovednými za vykonávanie administratívnej spolupráce a vzájomnej pomoci, ako aj monitorovanie dodržiavania uplatniteľných predpisov a ich vynučovania. Členské štáty môžu tiež prijať sprievodné opatrenia na podporu organizácií, ktoré poskytujú informácie vyslaným pracovníkom.
2. Komisia posudzuje potrebu finančnej podpory v záujme ďalšieho zlepšenia administratívnej spolupráce a zvýšenia vzájomnej dôvery prostredníctvom projektov, a to aj prostredníctvom podpory výmen príslušných úradníkov a odbornej prípravy, ako aj rozvoja, uľahčovania a podpory iniciatív v oblasti osvedčených postupov vrátane iniciatív zo strany sociálnych partnerov na úrovni Únie, ako je napríklad vývoj a aktualizácia databáz alebo spoločných webových stránok obsahujúcich všeobecné alebo odvetvové informácie o pracovných podmienkach, ktoré sa majú dodržiavať, a zbere a hodnotení komplexných údajov týkajúcich sa osobitne procesu vysielania.

Ak dospeje k záveru, že existuje takáto potreba, Komisia použije, bez toho aby boli dotknuté výsady Európskeho parlamentu a Rady v rozpočtovom postupe, dostupné finančné nástroje zamerané na posilnenie administratívnej spolupráce.

3. Pri rešpektovaní autonómie sociálnych partnerov Komisia a členské štáty môžu zabezpečovať primeranú podporu pre príslušné iniciatívy sociálnych partnerov na úrovni Únie i na vnútroštátnej úrovni, ktorých cieľom je informovať podniky a pracovníkov o platných pracovných podmienkach uvedených v tejto smernici a v smernici 96/71/ES.

KAPITOLA IV

MONITOROVANIE DODRŽIAVANIA PRÁVNÝCH USTANOVENÍ A PRAVIDIEL

Článok 9

Administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia

1. Členské štáty môžu uplatniť len administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie účinného monitorovania plnenia povinností stanovených v tejto smernici a smernici 96/71/ES, a to za predpokladu, že tieto požiadavky a opatrenia sú odôvodnené a primerané podľa práva Únie.

Členské štáty môžu na tieto účely uplatniť najmä tieto opatrenia:

- a) povinnosť poskytovateľa služieb usadeného v inom členskom štáte, aby pred zodpovednými príslušnými vnútroštátnymi orgánmi uskutočnil najneskôr v čase začatia poskytovania služieb jednoduché vyhlásenie v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov hostiteľského členského štátu alebo v inom jazyku alebo iných jazykoch akceptovaných hostiteľským členským štátom, obsahujúce príslušné informácie potrebné na umožnenie faktických kontrol na pracovisku, a to vrátane:
 - i) totožnosti poskytovateľa služieb;
 - ii) predpokladaného počtu jasne identifikovateľných vyslaných pracovníkov;
 - iii) osôb uvedených v písmenách e) a f);
 - iv) predpokladaného trvania vyslania, jeho začiatku a konca;
 - v) adresy/adries pracoviska a
 - vi) povahu služieb opodstatňujúcich vyslanie;
 - b) povinnosť počas celého obdobia vyslania uchovávať alebo sprístupniť a/alebo uchovávať v papierovej alebo elektronickej podobe kópie pracovnej zmluvy alebo rovnocenného dokladu v zmysle smernice Rady 91/533/EHS ⁽¹⁾ vrátane, ak je to vhodné alebo relevantné, doplňujúcich informácií uvedených v článku 4 uvedenej smernice, výplatných pásov, pracovných výkazov s údajom o začiatku, konci a trvaní denného pracovného času a potvrdenia výplaty miezd alebo kópie rovnocenných dokumentov, a to na prístupnom a jasne identifikovanom mieste na jeho území, ako je napríklad pracovisko alebo stavenisko, alebo v prípade mobilných pracovníkov v odvetví dopravy na prevádzkovej základni alebo vo vozidle, prostredníctvom ktorého sa poskytuje služba;
 - c) povinnosť doručiť po období vyslania v primeranom čase na žiadosť orgánov hostiteľského členského štátu dokumenty uvedené v písmene b);
 - d) povinnosť poskytnúť preklad dokumentov uvedených v písmene b) do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov hostiteľského členského štátu alebo do iného jazyka alebo iných jazykov akceptovaných hostiteľským členským štátom;
 - e) povinnosť určiť osobu, ktorá bude spolupracovať s príslušnými orgánmi v hostiteľskom členskom štáte, v ktorom sa služby poskytujú, a ktorá bude podľa potreby zasielať a prijímať dokumenty a/alebo oznámenia;
 - f) povinnosť určiť v prípade potreby kontaktnú osobu konajúcu ako zástupca, prostredníctvom ktorej sa príslušní sociálni partneri budú usilovať presvedčiť poskytovateľa služieb, aby sa zapojil do kolektívneho vyjednávania v rámci hostiteľského členského štátu v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou, a to počas obdobia poskytovania služieb. Môže ísť o inú osobu, ako je osoba uvedená v písmene e), a táto osoba nemusí byť prítomná v hostiteľskom členskom štáte, ale musí byť dostupná na základe racionálnej a odôvodnenej žiadosti.
2. Členské štáty môžu uložiť ďalšie administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia, ak by došlo k situácii alebo novému vývoju, pri ktorých sa existujúce administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia javia byť nedostačujúce alebo neúčinné na zabezpečenie efektívneho monitorovania dodržiavania povinností stanovených v smernici 96/71/ES a v tejto smernici, a to pod podmienkou, že sú tieto požiadavky a opatrenia odôvodnené a primerané.

⁽¹⁾ Smernica Rady 91/533/EHS zo 14. októbra 1991 o povinnosti zamestnávateľa informovať zamestnancov o podmienkach vzťahujúcich sa na zmluvu alebo na pracovno-právny vzťah (Ú. v. ES L 288, 18.10.1991, s. 32).

3. Žiadne ustanovenie v tomto článku nemá vplyv na iné povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov Únie vrátane tých, ktoré vyplývajú zo smernice Rady 89/391/EHS ⁽¹⁾ a nariadenia (ES) č. 883/2004 a/alebo z vnútroštátneho práva v oblasti ochrany pracovníkov alebo zamestnávania pracovníkov, a to pod podmienkou, že povinnosti vyplývajúce z vnútroštátneho práva sa vzťahujú rovnako na podniky usadené v dotknutom členskom štáte a že sú oprávnené a primerané.
4. Členské štáty zabezpečujú, aby podniky mali možnosť užívateľsky ústretovo vybaviť postupy a formality súvisiace s vysielaním pracovníkov podľa tohto článku, a to, pokiaľ možno, na diaľku a v elektronickej podobe.
5. Členské štáty informujú Komisiu a poskytovateľov služieb o akýchkoľvek opatreniach uvedených v odsekoch 1 a 2, ktoré uplatňujú alebo ktoré vykonali. Komisia o týchto opatreniach informuje ostatné členské štáty. Informácie pre poskytovateľov služieb sa všeobecne sprístupnia na jedinej národnej webovej stránke v najvhodnejšom jazyku alebo v najvhodnejších jazykoch, ktoré určí členský štát.

Komisia dôkladne monitoruje uplatňovanie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2, hodnotí ich súlad s právom Únie a v relevantných prípadoch prijíma potrebné opatrenia v súlade so svojimi právomocami podľa ZFEÚ.

Komisia podáva Rade pravidelne správy o opatreniach oznámených členskými štátmi a podľa potreby aj o aktuálnom stave svojej analýzy a/alebo posúdenia.

Článok 10

Inšpekcie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby sa na ich území zaviedli vhodné a účinné kontroly a mechanizmy monitorovania ustanovené v súlade s vnútroštátnym právom a praxou a aby orgány určené podľa vnútroštátneho práva vykonávali účinné a náležité inšpekcie na svojom území s cieľom kontrolovať a monitorovať dodržiavanie ustanovení a pravidiel stanovených v smernici 96/71/ES pri zohľadnení príslušných ustanovení tejto smernice, a tak zaručiť jej správne uplatňovanie a presadzovanie. Bez dotknutia možnosti vykonávania náhodných kontrol sú inšpekcie založené predovšetkým na posúdení rizika, ktoré vypracujú príslušné orgány. V hodnotení rizika sa môžu identifikovať odvetvia činností, v ktorých dochádza na ich území vo veľkej miere k zamestnávaniu pracovníkov vyslaných na účely poskytovania služieb. V rámci takého hodnotenia rizika sa môže osobitne zohľadňovať vykonávanie veľkých projektov v oblasti infraštruktúry, dlhý reťazec subdodávateľov, zemepisná blízkosť, osobitné problémy a potreby v konkrétnych odvetviach, prípady porušenia príslušných právnych predpisov a pravidiel v minulosti, ako aj zraniteľnosť určitých skupín pracovníkov.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby inšpekcie a kontroly dodržiavania podľa tohto článku a pri zohľadnení príslušných ustanovení tejto smernice neboli diskriminačné a/alebo neprimerané.
3. Ak sú počas inšpekcií a so zreteľom na článok 4 potrebné informácie, hostiteľský členský štát a členský štát usadenia konajú v súlade s pravidlami o administratívnej spolupráci. Predovšetkým, príslušné orgány spolupracujú v súlade s pravidlami a zásadami stanovenými v článkoch 6 a 7.
4. V členských štátoch, v ktorých sa v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou ponecháva stanovenie pracovných podmienok vyslaných pracovníkov uvedených v článku 3 smernice 96/71/ES, najmä minimálnych mzdových taríf a pracovného času, na sociálnych partnerov, môžu títo sociálni partneri na primeranej úrovni a za podmienok stanovených členskými štátmi taktiež monitorovať uplatňovanie príslušných pracovných podmienok vyslaných pracovníkov za predpokladu, že je zaručená dostatočná úroveň ochrany, ktorá zodpovedá úrovni ochrany podľa smernice 96/71/ES a tejto smernice.
5. Členské štáty, v ktorých nemajú inšpektoráty práce žiadne právomoci, pokiaľ ide o kontrolu a monitorovanie pracovných podmienok a/alebo pracovných podmienok vyslaných pracovníkov, môžu v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou stanoviť, upraviť alebo zachovať ustanovenia, postupy a mechanizmy ktorými sa zaručuje dodržiavanie týchto pracovných podmienok za predpokladu, že tieto ustanovenia zabezpečujú dotknutým osobám náležitú úroveň ochrany, ktorá zodpovedá úrovni ochrany podľa smernice 96/71/ES a tejto smernice.

⁽¹⁾ Smernica Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 29.6.1989, s. 1).

KAPITOLA V

PRESADZOVANIE

Článok 11

Ochrana práv – zjednodušenie podávania sťažností – doplatky

1. V záujme presadzovania plnenia povinností podľa smernice 96/71/ES, a najmä jej článku 6 a tejto smernice členské štáty zabezpečujú, aby vyslaní pracovníci mali k dispozícii účinné mechanizmy na priame podávanie sťažností voči ich zamestnávateľom a mali právo začať súdne alebo správne konania, a to aj v členskom štáte, na ktorého územie sú alebo boli vyslaní, ak sa domnievajú, že utrpeli ujmu alebo škodu v dôsledku nedodržania uplatniteľných pravidiel, a to aj po ukončení vzťahu, v rámci ktorého došlo k údajnému porušeniu právnych predpisov.

2. Odsek 1 sa uplatňuje bez toho, aby tým bola dotknutá súdna právomoc súdov v členských štátoch, ako je stanovená najmä v príslušných nástrojoch práva Únie a/alebo v medzinárodných dohovoroch.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa odbory a iné tretie strany, napríklad združenia, organizácie alebo iné právnické osoby, ktoré majú v súlade s kritériami stanovenými podľa vnútroštátneho práva oprávnený záujem na zabezpečení dodržiavania tejto smernice a smernice 96/71/ES, mohli v mene alebo na podporu vyslaných pracovníkov alebo ich zamestnávateľa a s ich súhlasom zapojiť do akéhokoľvek súdneho alebo správneho konania v záujme vykonávania tejto smernice a smernice 96/71/ES a/alebo presadzovania plnenia povinností podľa tejto smernice a smernice 96/71/ES.

4. Odseky 1 a 3 sa uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté:

- a) vnútroštátne pravidlá týkajúce sa termínov alebo lehôt na podávanie podnetov na začatie podobných konaní, za podmienky, že sa nepovažujú za schopné v podstate znemožniť alebo neprimerane sťažiť vykonávanie týchto práv;
- b) iné právomoci a kolektívne práva sociálnych partnerov, prípadne zástupcov zamestnancov a zamestnávateľov podľa vnútroštátneho práva a/alebo praxe;
- c) vnútroštátne procesnoprávne pravidlá týkajúce sa zastupovania a obhajoby pred súdmi.

5. Vyslaní pracovníci, ktorí využijú súdne alebo administratívne konania v zmysle odseku 1 sú chránení voči akémukoľvek nepriaznivému zaobchádzaniu zo strany zamestnávateľa.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby zamestnávateľ vyslaného pracovníka bol zodpovedný za akékoľvek splatné pohľadávky vyplývajúce zo zmluvného vzťahu medzi zamestnávateľom a uvedeným vyslaným pracovníkom.

Členské štáty najmä zabezpečia, aby sa zaviedli potrebné mechanizmy, prostredníctvom ktorých sa vyslaným pracovníkom umožní dosiahnuť vyplatenie:

- a) všetkých nevyplatených čistých odmien, ktoré sa im mali vyplatiť na základe uplatniteľných pracovných podmienok podľa článku 3 smernice 96/71/ES;
- b) všetkých doplatkov alebo vrátenia daní alebo príspevkov do systému sociálneho zabezpečenia neoprávnene zrazených z ich miezd;
- c) náhrad nákladov na ubytovanie, ktoré im bolo zabezpečené zamestnávateľom, ktoré boli vzhľadom na čistú mzdu alebo kvalitu ubytovania neprimerane vysoké a ktoré boli zrazené alebo odpočítané z miezd;
- d) prípadne splatné príspevky zamestnávateľa do spoločných fondov alebo inštitúciám sociálnych partnerov, ktoré boli neoprávnene zrazené z ich miezd.

Tento odsek sa tiež uplatňuje na prípady, keď sa vyslaní pracovníci vrátili z členského štátu, do ktorého boli vyslaní.

Článok 12

Subdodávateľská zodpovednosť

1. V záujme boja proti podvodom a zneužívaniu môžu členské štáty po konzultácii s príslušnými sociálnymi partnermi a v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou prijať ďalšie opatrenia na nediskriminačnom a primeranom základe s cieľom zabezpečiť, aby vyslaný pracovník mohol v rámci subdodávateľských reťazcov uplatniť voči dodávateľovi, ktorého priamy subdodávateľ je zamestnávateľom (poskytovateľom služieb), na ktorého sa vzťahuje článok 1 ods. 3 smernice 96/71/ES, zodpovednosť, ktorú tento dodávateľ nesie spolu so zamestnávateľom alebo namiesto zamestnávateľa, pokiaľ ide o akékoľvek nevyplatené čisté mzdy zodpovedajúce minimálnym mzdovým tarifám a/alebo príspevkom, ktoré sa majú zaplatiť do spoločných fondov alebo inštitúciám sociálnych partnerov, ak sa na ne vzťahuje článok 3 smernice 96/71/ES.

2. Pokiaľ ide o činnosti uvedené v prílohe k smernici 96/71/ES, členské štáty ustanovia opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby vyslaný pracovník mohol v rámci subdodávateľských reťazcov uplatniť voči dodávateľovi, ktorého priamy subdodávateľ je zamestnávateľom, zodpovednosť, ktorú tento dodávateľ nesie spolu so zamestnávateľom alebo namiesto zamestnávateľa, v súvislosti s právami vyslaných pracovníkov uvedenými v odseku 1 tohto článku.

3. Zodpovednosť podľa odsekov 1 a 2 sa obmedzuje na práva pracovníka nadobudnuté zo zmluvného vzťahu medzi dodávateľom a jeho subdodávateľom.

4. Členské štáty môžu v súlade s právnymi predpismi Únie a na nediskriminačnom a primeranom základe rovnako ustanoviť vo vnútroštátnom práve prísnejšie pravidlá týkajúce sa zodpovednosti, pokiaľ ide o rozsah a oblasť subdodávateľskej zodpovednosti. Členské štáty môžu v súlade s právnymi predpismi Únie ustanoviť takú zodpovednosť aj v iných odvetviach než tých, ktoré sú uvedené v prílohe k smernici 96/71/ES.

5. Členské štáty môžu v prípadoch uvedených v odsekoch 1, 2 a 4 stanoviť, že dodávateľ, ktorý splní povinnosť vynaložiť náležitú starostlivosť vymedzenú vo vnútroštátnom práve, nie je zodpovedný.

6. Namiesto pravidiel zodpovednosti uvedených v odseku 2 môžu členské štáty prijať v súlade s právom a/alebo praxou Únie a členských štátov iné vhodné vynucovacie opatrenia, ktoré umožňujú v priamom subdodávateľskom vzťahu ukladať účinné a primerané sankcie voči dodávateľovi na účely boja proti podvodom a zneužívaniu v prípadoch, keď majú pracovníci ťažkosti s domáhaním sa svojich práv.

7. Členské štáty informujú Komisiu o opatreniach prijatých podľa tohto článku a tieto informácie všeobecne sprístupnia v najvhodnejšom jazyku alebo najvhodnejších jazykoch, pričom sa ich výber ponechá na členské štáty.

V prípade odseku 2 informácie poskytované Komisii zahŕňajú prvky stanovujúce zodpovednosť v subdodávateľských reťazcoch.

V prípade odseku 6 informácie poskytované Komisii zahŕňajú prvky stanovujúce účinnosť alternatívnych vnútroštátnych opatrení v súvislosti s pravidlami zodpovednosti uvedenými v odseku 2.

Komisia sprístupní tieto informácie ostatným členským štátom.

8. Komisia dôkladne monitoruje uplatňovanie tohto článku.

KAPITOLA VI

CEZHRANIČNÉ VYMÁHANIE PEŇAŽNÝCH ADMINISTRATÍVNYCH SANKCIÍ A/ALEBO POKÚT

Článok 13

Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby boli dotknuté prostriedky, ktoré sú alebo môžu byť ustanovené v iných právnych predpisoch Únie, zásady vzájomnej pomoci a vzájomného uznávania, ako aj opatrenia a postupy stanovené v tejto kapitole sa uplatňujú na cezhraničné vymáhanie peňažných administratívnych sankcií a/alebo pokút, ktoré boli poskytovateľovi služieb usadenému v jednom členskom štáte uložené za nesplnenie uplatniteľných pravidiel vysielania pracovníkov v inom členskom štáte.

2. Táto kapitola sa uplatňuje na peňažné administratívne sankcie a/alebo pokuty vrátane poplatkov a prirážok, ktoré boli uložené príslušnými orgánmi alebo potvrdené správny alebo súdny orgánmi, alebo prípadne vyplývajú z pracovných súdov, a ktoré sa vzťahujú na nedodržiavanie smernice 96/71/ES alebo tejto smernice.

Táto kapitola sa neuplatňuje na vymáhanie sankcií, ktoré patria do pôsobnosti uplatňovania rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV ⁽¹⁾, nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 ⁽²⁾ alebo rozhodnutia Rady 2006/325/ES ⁽³⁾.

Článok 14

Vymenovanie príslušných orgánov

Každý členský štát informuje Komisiu prostredníctvom systému IMI o tom, ktorý orgán alebo ktoré orgány sú podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov príslušné na účel tejto kapitoly. Ak si to vyžaduje organizácia ich vnútorného systému, môžu členské štáty vymenovať jeden alebo viacero ústredných orgánov zodpovedných za administratívne zasiedanie a preberanie žiadostí a za pomoc iným príslušným orgánom.

Článok 15

Všeobecné zásady – vzájomná pomoc a uznávanie

1. S výhradou článkov 16 a 17 dožiadaný orgán na žiadosť žiadajúceho orgánu:
 - a) vymáha administratívne sankcie a/alebo pokuty, ktoré boli uložené v súlade s právnymi predpismi a postupmi žiadajúceho členského štátu príslušnými orgánmi alebo potvrdené správnym alebo súdnym orgánom, alebo prípadne pracovnými súdmi, proti ktorým sa už nemožno odvolať, alebo
 - b) oznámi rozhodnutie o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty.

Okrem toho dožiadaný orgán oznámi akýkoľvek iný dokument súvisiaci s vymáhaním takejto sankcie a/alebo pokuty, a to vrátane rozsudku alebo konečného rozhodnutia, ktoré môžu byť vo forme overenej kópie, ktoré predstavujú právny základ a exekučný titul na vybavenie žiadosti o vymáhanie.

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2006/325/ES z 27. apríla 2006 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 120, 5.5.2006, s. 22).

2. Žiadajúci orgán zabezpečuje, aby sa v prípade žiadosti o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámenia rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty postupovalo v súlade so zákonmi, právnymi predpismi a správnymi opatreniami platnými v tomto členskom štáte.

Takáto žiadosť sa podá len v prípade, že žiadajúci orgán nie je schopný vymôcť sankciu a/alebo pokutu alebo oznámiť rozhodnutie o uložení sankcie a/alebo pokuty v súlade so svojimi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami.

Žiadajúci orgán nepodá žiadosť o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo o oznámenie rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty, pokiaľ a pokým sú sankcia a/alebo pokuta, ako aj príslušná pohľadávka a/alebo nástroj umožňujúci jej vymáhanie v žiadajúcom členskom štáte napadnuté alebo spochybnené v tomto členskom štáte.

3. Príslušný orgán, od ktorého sa žiada, aby vymáhal administratívnu sankciu a/alebo pokutu alebo oznámil rozhodnutie o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty, ktoré bolo zaslané v súlade s touto kapitolou a článkom 21, uzná rozhodnutie bez toho, aby boli požadované akékoľvek ďalšie náležitosti, a bezodkladne prijme všetky potrebné opatrenia na jeho výkon, pokiaľ dožiadaný orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov zamietnutia, ktoré sú stanovené v článku 17.

4. Dožiadaný orgán na účel vymáhania administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámenia rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty koná v súlade s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami platnými v dožiadanom členskom štáte, ktoré sa vzťahujú na rovnaké alebo, ak nie sú rovnaké, podobné porušenie alebo rozhodnutie.

Oznámenie rozhodnutia o uložení administratívnej sankcie a/alebo pokuty dožiadaným orgánom a žiadosť o vymáhanie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, inými predpismi a administratívnymi postupmi dožiadaného členského štátu má rovnaký účinok, ako keby ho vykonal žiadajúci členský štát.

Článok 16

Žiadosť o vymáhanie alebo oznámenie

1. Žiadosť žiadajúceho orgánu o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty, ako aj o oznámenie rozhodnutia týkajúceho sa takejto sankcie a/alebo pokuty sa vykonáva bez zbytočného odkladu prostredníctvom jednotného nástroja a obsahuje prinajmenšom tieto náležitosti:

a) meno a známa adresa adresáta a všetky ďalšie relevantné údaje alebo informácie na určenie totožnosti adresáta;

b) zhrnutie skutočností a okolností porušenia predpisov, povaha trestného činu a príslušné uplatniteľné predpisy;

c) nástroj umožňujúci vymáhanie v žiadajúcom členskom štáte a všetky ostatné príslušné informácie alebo dokumenty vrátane dokumentov súdnej povahy, ktoré sa týkajú príslušnej pohľadávky a administratívnej sankcie a/alebo pokuty, a

d) meno, adresa a iné kontaktné údaje príslušného orgánu zodpovedného za posúdenie administratívnej sankcie a/alebo pokuty a, ak ide o odlišný subjekt, aj príslušného subjektu, od ktorého možno získať ďalšie informácie týkajúce sa sankcie a/alebo pokuty alebo možnosti napadnutia platobnej povinnosti alebo rozhodnutia, ktorým bola uložená.

2. Okrem toho, čo je uvedené v odseku 1, sa v žiadosti uvedie:

a) v prípade oznámenia rozhodnutia účel oznámenia a obdobie, v ktorom sa vykoná;

b) v prípade žiadosti o vymáhanie dátum, keď sa rozsudok a/alebo rozhodnutie stane vymáhatelným alebo konečným, opis povahy a výšky administratívnej sankcie a/alebo pokuty, všetky dátumy, ktoré majú význam pre proces vymáhania vrátane toho, či – a ak áno, akým spôsobom – bol(-i) obžalovaný(-í) informovaný(-í) o rozsudku alebo rozhodnutí o sankcii a/alebo pokute v prípade jeho (ich) neprítomnosti, potvrdenie od žiadajúceho orgánu o tom, že proti sankcii a/alebo pokute sa už nemožno odvolať, a príslušná pohľadávka, v súvislosti s ktorou sa podáva žiadosť, a jej rôzne zložky.

3. Dožiadaný orgán prijme čo najskôr, najneskôr však do jedného mesiaca od prijatia žiadosti, v súlade so svojim vnútroštátnym právom a/alebo praxou všetky kroky potrebné na to, aby poskytovateľovi služieb oznámil žiadosť o vymáhanie alebo rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie a/alebo pokuty a prípadne príslušné dokumenty.

Dožiadaný orgán čo najskôr informuje žiadajúci orgán:

- a) o uskutočnených úkonoch na základe jeho žiadosti o vymáhanie a oznámenie, a konkrétne o dátume, kedy bol adresát upovedomený;
- b) o dôvodoch zamietnutia v prípade, že zamietne vybaviť žiadosť o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámiť rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie a/alebo pokuty v súlade s článkom 17.

Článok 17

Dôvody zamietnutia

Dožiadané orgány nie sú povinné vybaviť žiadosť o vymáhanie alebo oznámenie, ak žiadosť neobsahuje informácie uvedené v článku 16 ods. 1 a 2, ak sú tieto informácie neúplné, alebo ak žiadosť zjavne nezodpovedá príslušnému rozhodnutiu.

Dožiadané orgány môžu okrem toho zamietnuť vybaviť žiadosť o vymáhanie v týchto prípadoch:

- a) z otázok dožiadaného orgánu je zrejmé, že predpokladané náklady alebo zdroje potrebné na vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty sú neúmerne v porovnaní so sumou, ktorá sa má vymáhať, alebo by v dôsledku nich vznikli značné problémy;
- b) celková peňažná sankcia a/alebo pokuta je nižšia než 350 EUR alebo ekvivalent tejto sumy;
- c) základné práva a slobody obžalovaných a právne zásady, ktoré sa na nich vzťahujú, stanovené v ústave dožiadaného členského štátu nie sú dodržiavané.

Článok 18

Pozastavenie konania

1. Ak v priebehu procesu vymáhania alebo oznámenia príslušný poskytovateľ služieb alebo zainteresovaná strana spochybní administratívnu sankciu a/alebo pokutu a/alebo príslušnú pohľadávku alebo sa proti nej odvolá, cezhraničné vymáhanie sankcie a/alebo pokuty sa pozastaví, kým príslušný subjekt alebo orgán v žiadajúcom členskom štáte neprijme vo veci rozhodnutie.

Akékoľvek spochybnenie alebo odvolanie sa musí adresovať vhodnému príslušnému subjektu alebo orgánu v žiadajúcom členskom štáte.

Žiadajúci orgán o napadnutí pokuty, sankcie a/alebo príslušnej pohľadávky bezodkladne upovedomí dožiadaný orgán.

2. Spory týkajúce sa procesu vymáhania v dožiadanom členskom štáte alebo týkajúce sa platnosti oznámenia vykonaného dožiadaným orgánom sa predkladajú príslušnému orgánu alebo súdu tohto členského štátu v súlade s jeho zákonmi a inými právnymi predpismi.

Článok 19

Náklady

1. Sumy vymožené z titulu sankcií a/alebo pokút uvedených v tejto kapitole pripadajú dožiadanému orgánu.

Dožiadaný orgán vymáha sumy, ktoré sa majú zaplatiť, v mene svojho členského štátu v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a administratívnymi postupmi alebo zvyklosťami, ktoré sa vzťahujú na podobné pohľadávky v danom členskom štáte.

Dožiadaný orgán v súlade so svojim vnútroštátnym právom a praxou prevedie v prípade potreby sankciu a/alebo pokutu do meny dožiadaného štátu vo výmennom kurze platnom v deň, keď bola sankcia a/alebo pokuta uložená.

2. Členské štáty nežiadajú medzi sebou preplatenie nákladov vzniknutých z akejkoľvek vzájomnej pomoci, ktorí si navzájom poskytujú podľa tejto smernice, alebo vyplývajúcich z jej uplatňovania.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 20

Sankcie

Členské štáty ustanovujú pravidlá o sankciách uplatňovaných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonania a dodržiavania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrazujúce. Členské štáty oznamujú tieto opatrenia Komisii do 18. júna 2016. Bezodkladne oznamujú akékoľvek ich ďalšie zmeny.

Článok 21

Informačný systém o vnútornom trhu

1. Administratívna spolupráca a vzájomná pomoc medzi príslušnými orgánmi členských štátov podľa článkov 6 a 7, článku 10 ods. 3 a článkov 14 až 18 sa uskutočňuje prostredníctvom systému IMI zriadeného nariadením (EÚ) č. 1024/2012.

2. Členské štáty môžu uplatňovať dvojstranné dohody alebo dojednania o administratívnej spolupráci a vzájomnej pomoci medzi svojimi príslušnými orgánmi, pokiaľ ide o uplatňovanie a monitorovanie pracovných podmienok uplatniteľných na vyslaných pracovníkov, ktoré sú uvedené v článku 3 smernice 96/71/ES, pokiaľ tieto dohody alebo dojednania nemajú negatívny vplyv na práva alebo povinnosti dotknutých pracovníkov a podnikov.

Členské štáty informujú Komisiu o dvojstranných dohodách a/alebo dojednaniach, ktoré uplatňujú, a znenie týchto dvojstranných dohôd všeobecne sprístupnia.

3. V rámci dvojstranných dohôd alebo dojednaní uvedených v odseku 2 príslušné orgány členských štátov v čo najväčšej možnej miere používajú systém IMI. V každom prípade, pokiaľ príslušný orgán v jednom z príslušných členských štátov použil systém IMI, tento systém sa podľa možnosti použije v prípade akéhokoľvek potrebného následného postupu.

Článok 22

Zmena nariadenia (EÚ) č. 1024/2012

V prílohe k nariadeniu (EÚ) č. 1024/2012 sa dopĺňajú tieto body:

- „6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (*): článok 4.
7. Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, a ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (nariadenie o IMI) (**): články 6 a 7, článok 10 ods. 3 a články 14 až 18.

(*) Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

(**) Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11“.

Článok 23

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18. júna 2016. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 24

Preskúmanie

1. Komisia preskúma uplatňovanie a vykonávanie tejto smernice.

Najneskôr do 18. júna 2019 predloží Komisia správu o uplatňovaní a vykonávaní tejto smernice Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a prípadne navrhne potrebné zmeny a úpravy.

2. Vo svojom preskúmaní Komisia po konzultácii s členskými štátmi a prípadne sociálnymi partnermi na úrovni Únie posúdi najmä:

- a) nevyhnutnosť a primeranosť skutkových okolností na identifikáciu skutočného vysielania vrátane možnosti zmeny existujúcich a vymedzenia možných nových prvkov, ktoré sa majú zohľadniť s cieľom zistenia, či podnik je skutočný a či vyslaný pracovník dočasne vykonáva svoju prácu, ako je uvedené v článku 4;
- b) primeranosť dostupných údajov týkajúcich sa procesu vysielania;
- c) vhodnosť a primeranosť uplatňovania vnútroštátnych kontrolných opatrení s ohľadom na skúsenosti a účinnosť tohto systému na administratívnu spoluprácu a výmenu informácií, vývoj jednotnejších, štandardizovaných dokumentov, vytvorenie spoločných zásad a noriem pre inšpekcie v oblasti vysielania pracovníkov a technologický vývoj, ako je uvedené v článku 9;
- d) opatrenia na zodpovednosť a/alebo presadzovanie na zabezpečenie súladu s platnými pravidlami a účinnej ochrany práv pracovníkov v subdodávateľských reťazcoch, ako je uvedené v článku 12;
- e) uplatňovanie ustanovení o cezhraničnom vymáhaní peňažných administratívnych sankcií a pokút najmä s ohľadom na skúsenosti a účinnosť systému, ako je stanovené v kapitole VI;
- f) využívanie dvojstranných dohôd alebo dojednaní v súvislosti so systémom IMI, zohľadňujúc prípadne správu uvedenú v článku 25 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2012.
- g) možnosť upraviť lehoty stanovené v článku 6 ods. 6 na poskytovanie požadovaných informácií členskými štátmi alebo Komisii s cieľom skrátiť tieto lehoty, pri zohľadnení pokroku, ktorý sa dosiahol pri fungovaní a používaní systému IMI.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 26

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie k článku 4 ods. 3 písm. g)

Skutočnosť, či pracovné miesto, na ktoré bol vyslaný pracovník dočasne pridelený na vykonávanie práce v rámci poskytovania služieb, bolo alebo nebolo kedykoľvek predtým obsadené tým istým alebo iným (vyslaným) pracovníkom, je len jednou z možných okolností, ktoré treba zohľadniť pri celkovom posúdení skutkovej situácie v prípade pochybností.

Samotná skutočnosť, že môže ísť o jednu z okolností, by sa v žiadnom prípade nemala chápať ako zákaz prípadného nahradenia vyslaného pracovníka iným vyslaným pracovníkom alebo ako ohrozenie možnosti takéhoto nahradenia, ktoré môže byť charakteristické predovšetkým pre služby poskytované sezónne, cyklicky alebo opakovane.
